

РЕШЕНИЕ

№ 3921

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10304** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на С. А. Г. срещу Решение № 653 на СОС от 14.10.2021г , с което се одобрява проект за ПУП-изменение на план за регулация на м. [населено място], в ЧАСТТА на улична регулация улица „тупик“ о.т. 691 до о.т. 692, от кв. 28б.

Твърди материална незаконосъобразност поради нарушение на чл. 17 ал.1 от ЗУТ, новопредвидената улица „тупик“ не осигурявала необходимите предпоставки за нормален транспортен достъп и обслужване на недвижимите имоти около нея /нарушение на чл. 75 ал.1 и ал.3 от ЗУТ и чл. 108 ал.5 от ЗУТ/. Счита също така за нарушена разпоредбата на чл. 81 ал.1 и ал.3 ЗУТ, доколкото улицата нямала предвидена широчина най-малко 3, 5 метра. Не бил спазен § 8 от ПЗР на Наредба № РД 02-20-2 от 20.12.2017г. Задънената улица „тупик“ попадала изцяло в имота му, което ограничавало правата му. Нарушен бил принципа на съразмерност /чл.6 АПК/. Моли оспореното решение в обжалваната част да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът – Столичен общински съвет в писмено становище чрез процесуалния си представител и в с.з. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства ,доводите и

възраженията на страните и ги обсъди в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят С. А. Г. е собственик на ПИ с идентификатор 37914.6848.243 по кк и кр, одобрени със Заповед № РД 18-76 от 21.12.2010г на изп. директор на АГКК, съгласно нот. акт № 127 том II, рег № 3507, дело 278/ 2008г /л. 27 и сл от делото/. Имотът се засяга от новопредвидената задънена улица, която осигурява достъп до него, същият е предмет на плана, тъй като е първа регулация за него, поради което и жалбоподателят е заинтересовано лица по см. чл.131 ал.2 т.1 и т.5 от ЗУТ. Собственият на жалбоподателя ПИ е предмет на предвижданията на плана в оспорената му част.

Жалбата е процесуално допустима , и следва да се разгледа по основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, съдът извършва служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, визирани в чл.146 от АПК - дали е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и с целта на закона. Липсата на която и да е от предпоставките за законосъобразност на административния акт води до незаконосъобразност на акта и е основание за отмяната му.

Решението в оспорената му част е издадено от компетентен орган –Столичен общински съвет -СОС в рамките на предоставените му съгласно чл.21 ал.1 т.11 от ЗМСМА правомощия. Доколкото се касае за проект за план за регулация, както и че предметът му е свързан с последващо отчуждаване на имоти, частна собственост за задоволяване на общински нужди, приложение намира императивната разпоредба на чл. 21, ал.7 от ЗОС, възлагаща именно на общинския съвет да одобрява ПУП. По арг. от чл. 129, ал.1 от ЗУТ, СОС именно е компетентен да издаде решението в оспорената част, в кръга на предоставените му правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност, същото съдържа фактически и правни основания за издаването си.

Изработването на ПУП-изменение на план за регулация е възложено от главния архитект на СО, проектът е бил съобщен на заинтересованите лица, в съответствие с чл. 128, ал. 2 от ЗУТ, обнародван е в ДВ /чл. 128 ал.1 от ЗУТ/, постъпили са възражения които са били разгледани и обсъдени от ОЕСУТ, който е взел решение по всяко едно от тях, представен е коригиран проект в съответствия с решенията на ОЕСУТ, като в съответствие с чл. 129, ал. 1 от ЗУТ, чл.21 ал.1 и ал.7 от ЗОС подробният устройствен план в обжалваната част е одобрен с решение на общинския съвет по доклад на кмета на общината в едномесечен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от експертен съвет.

По делото е изслушана и приета СТЕ, чиито фактически установявания съдът кредитира като обективно и компетентно дадени и която ще коментира по-долу при излагане на правните изводи.

С процесния план в обжалваната част се предвижда: обособява се нов кв.28б, в който се отрежда УПИ Х-243 „за Жс“ за имота на жалбоподателя, провежда се улична регулация о.т. 691 до о.т. 692 с която се предвижда нова задънена улица осигуряваща достъп до него и до съседния му от запад УПИ XII-856 за Жс. За създаване на тупика, който предоставя достъп до ПИ 37914.6848.856 е отнета площ от имота на жалбоподателя, а не от съседния имот ПИ 37914.6848.855. Площта на

тупика е 98 кв м.

Решението на СОС е издадено на основание чл. 134, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 т.2 от ЗУТ, а именно влезлия в сила ПУП се изменя когато ал.1 т. 1: настъпят съществени промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът; ал. 2 т. 2: при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план;

С процесния план се урежулира за първи път територията, в която попада имота на оспорващия /л. 6, първи абзац от СТЕ/, тоест касае се за одобряване на ПУП за неурегулирана територия. За територията в която попада имота на жалбоподателя няма действащ подробен устройствен план /л. 7, първи абзац от заключението на СТЕ/, тъй като е разположена южно от обхвата на плана, одобрен със Заповед № 1116 от 30.11.1960г , северно от обхвата на плана одобрен със Заповед № 978 от 13.04.1970г, и западно от обхвата на плана одобрен със Заповед № 1011 от 2.03.1957 г.

Сочените като правно основание за издаване на решението в оспорената му част норми /чл. 134 ал.1 т.1 и ал.2 т.2 ЗУТ /касят производство по изменение на влязъл в сила ПУП. Това производство е различно от производството по одобряване на ПУП. То предполага наличието на действаща регулация, която може да се измени само на основанията посочени в чл. 134 ЗУТ. В настоящият случай както се посочи, са налице предпоставките за одобряване на първа регулация, тъй като към момента е липсвала такава за територията в която попада имота на жалбоподателя. Само на това основание, като издадено в противоречие със закона, решението в оспорената му част е незаконосъобразно. / В този смисъл Р № 9129 ОТ 08.07.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 13915/2019 Г., II ОТД. НА ВАС./ Планът за регулация досежно имота на жалбоподателя е процедиран на основание чл. 134, ал.1 т.1 и ал. 2, т. 2 от ЗУТ, а именно като изменение на план за регулация, а имота на жалбоподателя няма предходна регулация, както е установило вещото лице. Налице е несъответствие между посочените в решението правни основания и фактическите такива. / Р № 5790 ОТ 19.05.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 8849/2019 Г., II ОТД. НА ВАС/. Видно от посочените правни основания в оспореното решение на СОС същото не е за първоначална регулация, а е за изменение на ПУП - II. на основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 от ЗУТ.

С оглед установеното от вещото лице , че с процесният план се провежда първа регулация за територията в която попада имота на жалбоподателя, то несъмнено в случая е, че предмет на административната процедура не е изменение на влязъл в сила подробен устройствен план, поради което последно цитираната правна норма /чл. 134 ЗУТ/ не може да послужи като правно основание за издаване на оспорения административен акт. Също така, каза се, че като правно основание адм. орган е посочил това по чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ, което е мотивирано с одобряване през 2010г на кадастралната карта за територията и наличието на несъответствие между регулационни и имотни граници /л.20 от делото/, тоест съгласно одобрената кадастрална карта имотните граници следва да станат регулационни. Тоест, процедирано е да се урежулира имота с цел вътрешните регулационни линии да се приведат в съответствие с имотните граници по одобрената кк. Разпоредбата на чл. 17, ал. 1 ЗУТ, регламентираща обаче, първоначално регулиране на ПИ /която не е

посочена като правно основание в решението на СОС/ въвежда императивното изискване, когато с подробен устройствен план /с изключение на планът по чл. 16 ЗУТ, какъвто оспореният не е/ се урегулират неурегулирани дотогава поземлени имоти, вътрешните им регулационни линии да съвпадат с имотните граници. Вещото лице обаче, е категорично в заключението си, че вътрешната регулационна линия между ПИ 37914.6848.855 /УПИ XIII-855 по проект / и ПИ 37914.6848.243 /УПИ X-243 по проект/ на жалбоподателя не съвпадат по проекта с имотните граници на същите имоти /л. 9 от заключението на вещото лице/. Тоест не е спазено и императивното изискване на чл. 17 ал.1 ЗУТ относимо за първа регулация. В процесното решение чл. 17 ал.1 от ЗУТ /приложим за първа регулация/ не е посочен, посочени са само разпоредби касаещи изменение на влязъл в сила ПУП. Независимо от това, и изискването на тази разпоредба не е спазено, тъй като регулацията на имота не е по имотните граници, което също води до незаконосъобразност на решението в оспорената му част. Доколкото устройственото планиране на регулационните граници на имотите следва да съответства на данните от кадастъра, административният акт в тази му част е издаден и в несъответствие с целта на закона.

Територията в която попада имота на жалбоподателя няма действащ регулационен план. Кадастралната карта е одобрена през 2010г при липса на регулационния план за местността. Следователно няма как одобрена през 2010 г. кадастрална карта да е основание за изменение на устройствения план (план за регулация) съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ, тъй като такъв няма. Касае се за първа регулация. Щом за територията в която попада имота на жалбоподателя няма действащ регулационен план /ПР/, то това прави незаконосъобразно изменението на такъв при липса на изначален ПР. / Р № 5519 ОТ 26.04.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 13880/2017 Г., II ОТД. НА ВАС/.

Като правно основание е посочен и чл. 14 ал.3 т.1 и ал.4 ЗУТ който се отнася до първоначално урегулиране, и същевременно чл. 134 ал.1 т.1 и ал.2 т.2 ЗУТ касаещ изменение на план за регулация. Това също създава неяснота относно това дали се изработва нов ПУП или е предприето изменение на действащ такъв, което води до неяснота относно волеизявлението на органа и съответно и пречатства съда при осъществяването на съдебния контрол поради невъзможност да се изследват действително приложените материалноправни основания за одобряване на нов, първоначален ПУП или за изменение на действащ ПУП предвид различните хипотези, очертани в специалния закон. Изложеното до тук разкрива противоречие между обстоятелствена част и диспозитив на административния акт. То засяга формата на акта и е проявление на съществено нарушение на административно производствените правила. Видно от мотивите на оспореното решение се говори както за урегулиране на поземлени имоти /л.20, л. 21 от делото/, за създаване на УПИ, така и за изменение /л. 20/, което е още една индиция, че и за самия административен орган не е ясно какво изработва и предлага за одобрение. Формулирани са различни фактически основания- първоначален ПУП в описания обхват и за изменение на действащ устройствен план /чл.134 от ЗУТ/. При това положение, не е налице тъждество между фактическо и правно основание. Не става ясно процесното решение дали касае изработване на първоначален проект за ПУП или изменение на действащ ПУП. Тази неяснота се засилва още повече и от факта който се посочи по горе, че за територията в обхвата на проектната разработка са налице както действащи ПУП, така и факта, че за

територията в която попада имота на жалбоподателя няма действащ ПУП /за него е първа регулация/, тъй като е разположена извън обхвата на плановете./л. 7 горе от СТЕ/, тоест в пространствения обхват има неурегулирани и урегулирани територии. С оглед горното, че е налице разминаване, несъответствие между правно и фактическо основание, това препятства и съда да извърши преценка дали законосъобразно е процедурирано, предвид, че основанията за първоначално изработване на ПУП и за изменение на такъв за различни, различни са и процедурите водещи до крайния акт.

Изложените доводи са достатъчно основание за отмяна на акта в оспорената му част, поради което и безпредметно е обсъждането на останалите наведени съображения за незаконосъобразност.

Относно разноските:

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, а именно държавна такса в размер на 10 лв. , заплатената такса за обнародване в ДВ от 20 лв., депозит за вещо лице в размер на 800 лв. и заплатен адв хонорар в размер на 1500 лв. Противно на доводите на ответника съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като същото е малко над минимума по чл. 8, ал. 2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и съответства на фактическата и правна сложност на делото.

С оглед изхода на спора, на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 653 на СОС от 14.10.2021г , с което се одобрява проект за ПУП-изменение на план за регулация на м. [населено място], в ЧАСТТА на улична регулация улица „тупик“ о.т. 691 до о.т. 692, от кв. 28б.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. А. Г. разноски в общ размер на 2 330 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: